

med til — end at hævde sin Frihed og Ufrænelighed mod de administrative vilkaarlige Indgreb, der herigjennem ere skete. Udvalgets Flertal foreslaar derfor Thinget at ende denne Sag med en lignende Beslutning som den, man vedtog i Fjor i Anledning af de to lignende Sager, vi havde for i forrige Samling. Vi vide meget godt, at under de nuværende Forhold vil dette næppe have nogen Indflydelse paa Regjeringen. Lige saa lidt som den i Fjor tog Hensyn til Folkethingets Beslutning i denne Sag, lige saa lidt vil den gjøre det i Aar. Men det er jo Noget, som vi ikke blot paa dette Omraade ere vant til. Det er jo overhovedet Tilfældet paa alle Omraader. For Tiden er Stillingen den, at Folkethingets Beslutninger synes at have tabt deres Betydning overfor den nuværende Regjering, men vi ere derfor lige sikre paa, at disse Beslutninger ikke have tabt deres Betydning lige overfor Befolkningen og overfor Fremtiden. Hvis Folkethinget taug stille til den Slags Retstrænkelse, som her er sket, vilde det med sin Taushed gjøre sig medskyldigt deri. Det er derfor nødt til at nedlægge Indsigelse derimod. Vi stole paa, at den Tid kommer, da Folkethingets Beslutninger om denne og andre Sager ville blive agtede, saaledes som de bør agtes, og faae deres grundlovmæssige Betydning.

Vi foreslaa altsaa Folkethinget at vedtage følgende Beslutning:

Folkethinget nedlægger Indsigelse mod det ny Brud paa Velgernes og Thingets Ret, der er sket derved, at Folkethingetsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds i Strid med Grundlovens § 57 er bleven fængslet paa en Tid, da Rigsdagen var samlet, og uden at Thingets Samtykke var indhentet.

Og med denne Beslutning ville vi gjøre Vort til at værge Velgerne i Maribo Amts 4de Valgkreds mod den Uret, man har gjort imod dem ved at berøve dem deres Repræsentant her i Thinget i denne Maaned, og dernæst ville vi værge Thinget, hvem man har berøvet et af dets virksomste Medlemmer, som har Sæde i flere af Thingets aller vigtigste Udvalg.

Strøm: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører deri, at der vistnok fra alle Sider hersker Enighed om, at denue Grundlovsparagrafs Maal er at sikre Thingets Medlemmer mod Indgreb af administrativ Vilkaarlighed, og jeg tror ogsaa, at han har fuldkommen Ret i, at ethvert Medlem af dette Thing vil være med til at værne om den Bestyttelse, som Thinget har i saa Henseende, saavidt denne Bestyttelse i Virke-

ligheden gaar. Der er det jo imidlertid, at der er Uenighed inellem den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal paa den ene Side og mig som Mindretal paa den anden Side, idet jeg nemlig ikke kan være enig med den ærede Ordfører i, at det kan anses for fastslaaet ved den Debat, der blev ført her om en lignende Sag i forrige Samling, at der ved „Fængsel“ i denne Paragraf maa forstås Fængsel af enhver Art. Jeg for mit Bedkommende maa tværtimod nære en modsat Anskuelse; men jeg finder ligesom den ærede Ordfører, at dette Spørgsmaals juridiske Indhold, som ikke er meget indholdsrigt, er udtømt saavel ved den Debat, der fandt Sted i dette Thing i Fjor, som ved den Udvejsling af de Argumenter, der kunne anføres for begge Ansuelser, som senere har fundet Sted for Landets Højesteret af de lærdeste Advokater, ved hvilken Tankudvejsling der forøvrigt mig bekjendt ikke fremkom noget Videre end, hvad der allerede var fremsført her i Thinget fra de to Sider. Jeg kan derfor ogsaa i det væsentlige henholde mig til de Bemærkninger, som i Fjor blev fremsat af det ærede Medlem for Frederiksværk (H. C. Holch), som med saa stor Dygtighed og Udforsøgelighed udbillede de Momenter, der ere afgjørende for den Anskuelse, som jeg holder paa. Jeg skal kun tillade mig at markere, at jeg for mit Bedkommende beklender mig til den Opfattelse, som af det ærede Medlem i Stubbekjøbing (N. S. Larsen) i Fjor blev betegnet som hørende hjemme „i det Blaa“. Jeg kan imidlertid trøste mig med, at det er bedre at begynde i det Blaa end i det Sorte, og jeg er tilbøielig til at tro, at de ærede Medlemmer, som hylde en modsat Anskuelse, ikke ere saa meget langt fra at naae til det Punkt, som jeg har tilladt mig at betegne. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Ordet „Fængsel“ saa vel har en videre, som en snævrere Betydning. Jeg tror ikke heved at være i nogen Uoverensstemmelse med den almindelige Sprogbrug — paa ingen Maade! Jeg er tværtimod tilbøielig til at tro, at naar man ser paa de af „Fængsel“ afledede Udtryk „fængsle“ og „Fængsling“, saa vil det for Mange være præsent, at man derved fortrinsvis fæster sin Opmærksomhed paa Baretægtsfængsel, fordi man i Almindelighed paa anden Maade betegner det Fængsel, som er Udstraaelse af en Straf. Kort sagt, jeg tror, at „fængsle“ og „Fængsling“ for den almindelige Bevidsthed falder meget sammen med „arrestere“ og „Arrestation“. Et er jo i alt Fald givet, nemlig at efter den Sprogbrug, som Grundloven selv bruger — om hvorledes det for-